

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.041 van 19 december 2001
in de zaak A. 110.310/VII-24.588.**

In zake : de n.v. MONTAGE HANGAARS & ZWEMBADEN WILLY
 NAESSENS, thans de n.v. WILLY NAESSENS INDUSTRIE-
 BOUW,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten D. en E. RYCKBOST,
 kantoor houdende te OOSTENDE,
 E. Beernaertstraat 80

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MONTAGE HANGAARS & ZWEMBADEN WILLY NAESSENS, thans de n.v. WILLY NAESSENS INDUSTRIEBOUW op 14 september 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vragen van het besluit van 12 juli 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw houdende het ongegrond verklaren van het beroep dat de verzoekende partij had ingediend tegen de beslissing van 28 maart 2001 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) waarbij deze laatste besluit dat "de overdrager niet aantoonst dat hij conform de bepalingen van artikel 31 van het Bodemsaneringsdecreet niet verplicht is om tot bodemsanering over te gaan";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 december 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. RYCKBOST, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat V. VAN DE KEERE die, loco advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift doet gelden dat het nut van de schorsing in de mogelijke heroverweging van de beslissing door de verwerende partij ligt; dat zij vervolgt :

"Wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft kan gesteld worden dat in voorliggend geval het zonder enige twijfel is dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een ernstig nadeel voor verzoekende partij veroorzaakt dat moeilijk te herstellen is, meer bepaald te situeren in de periode die voorafgaat aan het vellen door Uw Raad van State van een arrest ten gronde. Aldus zou een vernietigingsarrest na verloop van de normale duur van een annulatieprocedure voor de verzoekende partij nog een louter "platonische waarde" hebben.

Hierbij dient te worden aangehaald dat de bestaande juridische en feitelijke situatie, waarbij enerzijds een procedure hangende is voor Uw Raad betreffende de vastgestelde historische bodemverontreiniging en meer in het bijzonder omtrent het statuut van het onschuldig bezit en de mogelijke saneringsplicht of vrijstelling hiervan en anderzijds betreffende de nieuwe verontreiniging van het grondwater verzoekende partij verplicht is, en hiertoe ook bereid is, om tot sanering over te gaan, terwijl de feitelijke en wetenschappelijke aanpak van de saneringsproblematiek ertoe noopt dat de saneringsoperatie van zowel de

nieuwe als de historische verontreiniging gelijktijdig in eenzelfde sanerings-concept wordt uitgevoerd aanleiding geeft tot rechtsonzekerheid.

Minstens zal de schorsing van het bestreden besluit aan verzoekende partij meer duidelijkheid verschaffen omtrent de ernst van de middelen en de mogelijkheid tot vernietiging van het bestreden besluit.

Hierbij dient tenslotte ook te worden gesteld dat het ernstig bevinden van de middelen, ook de ernst van het aangevoerde nadeel moet beïnvloeden (R.v.St; BOOGAERTS, nr. 51.202, 19 januari 1995; R.v.St. n.v. GEBROEDERS DELHAIZE en Cie "De Leeuw", nr. 42781, 4 mei 1993).

Indien er geen schorsing wordt bevolen van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dan zal er op het ogenblik van de uitspraak over het annulatieverzoek noodzakelijkerwijze reeds een volledige sanering hebben plaatsgevonden van het verontreinigde grondwater. Alsdan is de kans zeer groot dat zelfs bij een latere eventuele vernietiging van het weigeringsbesluit, de administratieve overheid geen vrijstelling van saneringsplicht meer zal toekennen aangezien de verontreiniging inmiddels reeds gesaneerd is, derhalve het verzoek zonder voorwerp is geworden. Dit maakt het ook meteen onmogelijk om nog beroep te doen op de mogelijkheid van ambtshalve tussenkomst door de OVAM o.g.v. artikel 45, §2 van het Bodemsaneringsdecreet, zulks terwijl nu in het regeerakkoord werd ingeschreven dat er meer middelen zullen ter beschikking gesteld worden voor bodemsaneringsoperaties.

Verzoekende partij lijdt minstens hierdoor een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel.

Door de weigering van de vrijstelling van saneringsplicht wegens onschuldig bezit lijdt verzoekende partij een ernstig nadeel, in zoverre zij verplicht is om de gehele saneringsoperatie van het verontreinigde grondwater uit te voeren, zowel om technische redenen als om juridische, zonder de mogelijkheid van de ambtshalve tenlasteneming van de saneringskosten door de OVAM op grond van haar bevoegdheid krachtens het Bodemsaneringsdecreet.

Dit ernstig nadeel zal zij niet meer kunnen herstellen aangezien door de uitvoering van deze gehele sanering, haar verzoek tot vrijstelling van saneringsplicht na een eventueel vernietigingsarrest door Uw Raad, hoedanook zal afgewezen worden gelet op het feit (dat) dit zonder voorwerp geworden is en/of de verzoeker geen actueel belang meer heeft";

Overwegende dat de verwerende partij in essentie repliceert dat de bestreden beslissing, die de verzoekende partij oplegt een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren, die partij er niet toe verplicht een bodemsanering uit te voeren ;

Overwegende dat het bestreden besluit voor gevolg heeft dat de verzoekende partij wordt verplicht een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren en geenszins om de bodem te saneren ; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing geen enkel cijfermatig gegeven verstrekt omtrent de concrete weerslag van de opgelegde verplichting tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek op haar activiteiten en bedrijfsresultaten ; dat het mogelijk ernstig bevinden van een middel geen invloed heeft op het bestaan van het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel, daar het twee afzonderlijke schorsingsvoorwaarden betreft, die cumulatief moeten vervuld zijn; dat de rechtsonzekerheid die met het

instellen van een annulatieberoep gepaard gaat, inherent is aan de door de verzoekende partij ingestelde vordering en niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde bijgevolg niet is vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december tweeduizend en een, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.